

Sygn. akt V CZ 110/11

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa R. P.

przeciwko „R.” Spółdzielni Meblarskiej Zakład Pracy Chronionej w R. i B. P.

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lutego 2012 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 12 maja 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 12 maja 2011 r. odrzucił na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. skargę powoda o wznowienie postępowania, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 11 lutego 2009 r., oddalającego apelację powoda.

Uzasadniając brak podstaw do uznania, iż skargę oparto na podstawie restytucyjnej określonej w art. 403 § 2 k.p.c. Sąd drugiej instancji stwierdził, że podstawą wznowienia mogą być jedynie okoliczności i środki dowodowe, które istniały już w czasie trwania zakończonego postępowania, a nie te które wystąpiły dopiero po jego zakończeniu. W okolicznościach tej sprawy Sąd Apelacyjny uznał zatem, że nie może być ustawową podstawą wznowienia dowód w postaci pisma komornika z dnia 17 grudnia 2010 r., który zatem nie istniał w czasie trwania zakończonego postępowania.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżący zarzucił naruszenie art. 403 § 2 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie faktu, że w trakcie postępowania, którego wznowienia obecnie się domaga, nie mógł skorzystać ze środka dowodowego, ponieważ dowód ten w postaci pisma komornika nie istniał jeszcze w czasie trwania tego postępowania. Żalący wyraźnie przyznaje, że dokument ten sporządzono dopiero po zakończeniu postępowania, ale istniał dowód w postaci akt komorniczych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, a zaskarżone postanowienie wydane zostało zgodnie z obowiązującym prawem.

W judykaturze prezentowana jest stabilna interpretacja art. 403 § 2 k.p.c., że środek dowodowy, który powstał dopiero po uprawomocnieniu się wyroku nie może stanowić podstawy wznowienia postępowania (por. postanowienia SN: z dnia 15 września 2005 r., II CZ 78/05, niepubl. i z dnia 23 sierpnia 2006 r., III CZ 52/06, niepubl.). Innymi słowy, wykrycie nowych okoliczności lub środków dowodowych w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. dotyczy tylko takich, które istniały już w poprzednim postępowaniu, ale strona nie miała obiektywnej możliwości ich powołania, bo były dla niej niedostępne (postanowienie SN z dnia 14 lipca 2006 r.,

II CZ 43/06, niepubl.). Nie może być natomiast podstawą wznowienia postępowania środek dowodowy, który powstał dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia (por. postanowienia SN: z dnia 30 maja 2007 r., I CZ 40/07, niepubl. i z dnia 7 marca 2007 r., II CZ 5/07, niepubl.), a tak właśnie było w niniejszej sprawie, co przyznał zresztą sam żalący, twierdząc, że dowód w postaci pisma komornika z dnia 17 grudnia 2010 r. powstał dopiero po prawomocnym zakończeniu postępowania wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 11 lutego 2009 r. (sygn. akt I A Ca 15/09).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.